

РЕШЕНИЕ

№ 15155

гр. София, 21.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 28.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **3677** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на М. С. А. от [населено място], чрез адв.Б. Р. от САК, срещу Решение № Ж-138 от 13.02.2024 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с искане за отмяната му. В жалбата се твърди, че решението на КЕВР е неправилно и незаконосъобразно, издадено в нарушение на материалния закон и при липса на мотиви. Сочи се, че със заявление от 06.10.2023г. жалбоподателката М. А. е направила искане за сключване на договор за продажба на електрическа енергия с „Електрохолд Продажби“ ЕАД, която заявена услуга е изпълнена и между нея и дружеството е сключен договор за абонат М. А. с клиентски номер 310279017443. Насрещната страна по договора отказала да изпълни задълженията по него, с аргумента, че жалбоподателката следва да заплати задължения, които според нея не произтичат от сключения помежду им договор, а са задължения по договор и партида на друг абонат - името на И. А.. Позовава се на определението за „потребител на ел.енергия за битови нужди“, дадени в пар.1 чл.42 от ДР на ЗЕ, съобразно което качеството на потребител на ел.енергия се свързва с принадлежността на вещното право на собственост върху имота. Поддържа се, че доставчикът на ел.енергия не е извършвал отчет на електромера от 2012г., поради което тези задължения освен, че са погасени по давност, неправилно са отнесени като задължения за месец юни и юли 2023г. Иска се отмяна на решението на КЕВР. Претендират се направените по делото разноски.

В съдебното производство жалбоподателката се представлява от адв.Р., който поддържа жалбата. Представя писмени доказателства. В позиция по същество счита, че неправилно по новия договор за продажба на ел.енергия, сключен с М. А., са прехвърлени задължения, които са по договор, сключен с друго лице, независимо, че жалбоподателката е наследник на страната по предходния договор.

Ответникът в производството – Комисия за енергийно и водно регулиране се представлява от юрисконсулт Н., който оспорва жалбата и я намира за неоснователна и недоказана. Поддържа, че е налице валидно основание да бъде преустановено ел. захранването на имота на жалбоподателката, тъй като съществува неплатено задължение, което не е погасено и поради това не е възникнало основание за възстановяване на ел. захранването. Твърди, че произнасянето по въпроса за изтекла давност не е от компетенцията на административния орган. В представени писмени бележки оспорва доводите в жалбата за постановяване на оспореното решение при липса на мотиви Сочи, че след изясняване на фактите по случая КЕВР е постановила обоснован и мотивиран акт, вземайки отношение и по възраженията на жалбоподателката. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Електрохолд Продажби“ ЕАД, редовно призована, не изпраща представител за участие в производството и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе прие следното от фактическа страна:

С решение № Ж- 138 от 13.02.2024г. на КЕВР е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11М-00-67/06.12.2023 г., подадена от М. С. А. срещу „Електрохолд Продажби“ ЕАД. Жалбата, иницирала производството пред КЕВР, е подадена от М. А. с искане за възстановяване на прекъснатото на 04.09.2023г. снабдяване с електрическа енергия в наследен от нея имот, находящ се в [населено място], [улица], за снабдяването на който имот с електроенергия тя има подписан договор с „Електрохолд Продажби“ ЕАД, с клиентски номер 310279017443. Жалбоподателката е потърсила съдействието на КЕВР, тъй като счита, че отказа на дружеството да възстанови прекъснатото ел.захранване на имота, е незаконосъобразен. Посочила е, че е наследник на И. А. и съсобственик с 3/4 ид.ч. на имот, намиращ се на вече посочения адрес в [населено място], който имот е необитаем. На 23.06.2023г. е поставен нов електромер пред имота, което било оформано с Констативен протокол от същата дата и на 04.09.2023г. е уведомена, че ел.захранването на имота е прекъснато. През месец септември 2023г. сключила нов договор с доставчика на ел.енергия, по който задължението за доставена ел.енергия на наследодателя ѝ по издадени 4 бр. фактури (3 бр. фактури от 30.06.2023г. и 1 фактура от 20.07.2023г.) натрупано за периода 2011г. – 2023г., неправилно е било прехвърлено по новооткритата ѝ партида с клиентски № 310279017443. Тези действия на „Електрохолд Продажби“ ЕАД жалбоподателката определя като неправилни, счита дължимите суми за нереални, при констатацията ѝ, че имота не се обитава. Жалбоподателката счита, че дружеството следва да реализира правото си на парично вземане от наследодателя ѝ за минал период от време по съдебен ред. С тези доводи поискала КЕВР да укаже възстановяване на прекъснатото електрозахранване на имота. Тъй като М. А. подала жалбата си директно до КЕВР, на основание чл. 142, ал. 5 и чл.

143, ал. 4 от Наредба № 3 на 12.12.2023 г. жалбата е изпратена на „Електрохолд Продажби“ ЕАД за разглеждане по компетентност и изпращане в Комисията на становището на дружеството.

С писмо, постъпило в КЕВР на 19.12.2023 г., електроснабдителното дружество е изложило своето становище по жалбата на г-жа А.. От съдържанието на становището на електроснабдителното дружество се установява, че обект на адрес в [населено място], [улица], с абонатен номер [ЕГН] и клиентски номер 300017007658, е бил регистриран в клиентската информационна система на дружеството с клиентски № 300017007658 на името на И. А., като консумираната на обекта електрическа енергия се ползвала за битови нужди. След извършен отчет за реално потребената ел.енергия за този обект, са издадени 4 броя фактури - № [ЕГН]/30.06.2023г. на стойност 3342,40 лв., № [ЕГН]/30.06.2023г. на стойност 3700,49 лв., № [ЕГН]/30.06.2023г. на стойност 3581,12 лв. и № [ЕГН]/20.07.2023г. на стойност 1446,90 лв. Издадените фактури са с адресат и получател И. А., с клиентски номер 300017007658.

Поради неплащането на задълженията по тези фактури в срок до 30.08.2023г., на основание чл.31 ал.1 от Общите условия по договорите за използване на електроразпределителната мрежа на дружеството и чл.123 от ЗЕ, електроснабдителното дружество е поискало от електроразпределителното дружество да преустанови електроснабдяването на обекта и това е извършено на 04.09.2023г.

От съдържанието на писмо изх.№ 100000152702/15.09.2023г. на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД (ЕРМ Запад ЕАД, л.36 от делото) до М. А., се установява, че консумираната ел.енергия за този обект се е измервала с електромер с фабричен номер 3436111, монтиран в имота на клиента. Този имот е бил посещаван за отчитане на изразходваната ел.енергия, съгласно обявения график, но поради липса на достъп до средството за търговско измерване за отчет и контрол от 2012г., електромера не е отчитан. Дружеството се позовава на действащите Общи условия по договорите за използване на електроразпределителните мрежи, актуални до месец март 2021г. – чл.15 ал.2, както и на чл.36 ал.1 от действащите Общи условия на договорите за използване на електроразпределителните мрежи на дружеството, съгласно които при СТИ поставено в имота на клиента, последният има задължение да осигурява достъп до него за контрол и отчитане. Достъп до обекта и СТИ е осигурен на 23.06.2023г., при което е извършена смяна на СТИ и същото е изнесено на имотната граница, за което е съставен Констативен протокол № 7031095/23.06.2023г.. О. електрическа енергия за абонатен номер [ЕГН] – 37 406 kWh по дневна тарифа и 19 401 kWh по нощна тарифа, на основание чл.36 ал.3 от Общите условия по договорите за използване на електроразпределителната мрежа на дружеството, е разпределена пропорционална в последните три предходни месеца. На основание постъпило искане от крайния снабдител за преустановяване на снабдяването с електрическа енергия на обект с абонатен номер [ЕГН] и с клиентски номер 300017007658, на името на И. А., на основание чл.123 от Закона за енергетиката, е преустановено ел.захранването от ЕРМ Запад ЕАД. Размера на задълженията по клиентски номер 300017007658, регистриран на името на И. А., възлиза на 12 352,03 лв.

На 06.10.2023г. М. А. подаде искане до Електрохолд Продажби ЕАД за сключване на договор за продажба на ел.енергия, за вече посочения обект на адрес в [населено място], [улица], ведно с удостоверение за наследници (М. А. е съпруга на И. А., починал през 2019г.). Искането е удовлетворено и на името на М. А. е регистриран

договор с нов клиентски номер 310279017443. С писмо от 30.11.2023г. (л.35 от делото) М. А. била уведомена от „Електрохолд Продажби“ ЕАД, че фактурираните неплатени задължения по клиентски номер 300017007658, регистриран на името на И. А., са прехвърлени на нейно име. Това действие дружеството обосновало с тезата, че наследниците поемат както активите, така и пасивите (задълженията) на наследодателя си, а М. А. е наследник на И. А.. Със същото писмо дружеството уведомило М. А., че електрозахранването на обекта ще бъде възстановено след заплащане на неплатените задължения за доставена ел.енергия на обекта в размер на 12 352,03 лв.

Въз основа събраните данни, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал.1 от Наредба № 3, от Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх.№ Е-ДК-156 от 07.02.2024 г. (лист 18-20 от делото). Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 43 от 13.02.2024г. (лист 14-16.), в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

С оспореното решение № Ж-138/13.02.2024г. енергийният регулатор е установил, че приложените към преписката доказателства, сочат, че действията на „Електрохолд Продажби“ ЕАД са съобразени със закона – чл.123 ал.1 от Закона за енергетиката, тъй като снабдяването с ел.енергия на обекта е преустановено временно поради наличие на незаплатени задължения в размер на 12 352,03 лв. по вече посочените по-горе 4 бр.фактури. Прието е, че М. А. е наследила имота, за снабдяването с ел.енергия на който е сключила и договор за продажба на ел.енергия, регистриран на нейно име с клиентски номер 310279017443, като неизпълнение на задълженията ѝ по договора е причината за преустановяване на снабдяването с електрическа енергия на обекта.

В съдебното производство са приети доказателствата, представени с административната преписка, както и представените от жалбоподателката нотариален акт от 8.05.2020г. № 52, дело 726/2020г. и нотариален акт № 53 от 18.05.2020г., дело № 727/2020г. на нотариус № 039 по регистъра на НК и съдебно решение по гр.д. на СРС.

С нотариален акт от 8.05.2020г. № 52, дело 726/2020г. на нотариус № 039 по регистъра на НК, И. А., действващ чрез пълномощника си В. Х., дарява на В. Й. С. 1/ 20 идеална част от съсобствен недвижим имот – дворно място, описано в нотариалния акт , ведно с построената в него двуетажна сграда за офиси, складове и сервиз намираща се на адрес [населено място], [улица], като предава владението на имота в деня на сделката.

С нотариален акт № 53 от 18.05.2020г., дело № 727/2020г. на нотариус № 039 по регистъра на НК, И. А., действващ чрез пълномощника си В. Х., дарява на В. Й. С. 4/20 идеални части от съсобствен недвижим имот – дворно място, описано в нотариалния акт , ведно с построената в него двуетажна сграда за офиси, складове и сервиз, намираща се на адрес [населено място], [улица], като предава владението на имота в деня на сделката.

С решение по гражданско дело № 48171/2020г. на Софийски районен съд, гражданско отделение, влязло в сила на 15.03.2023г., , по предявен иск от М. А., на основание чл.76 от Закона за наследството, по отношение неа нея, прехвърлителните сдеки по посочените нотариални актове са обявени за относително недействителни, като е

допусната съдебна делба между М. А. и И. А. по отношение на имотите, описани в решението, при следните дялове – с идеални части за М. А. и j идеална част за И. А.. При тези фактически установявания, съдът приема от правна страна съдът намира следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима (решението е връчено на 11.03.2024г., видно от приложеното по делото известие за доставяне, а жалбата е постъпила в КЕВР на 20.03.2024г.), като подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност. Разгледана по същество същата е основателна.

По делото не се оспорва, че решение № Ж-138/13.02.2024г. е постановено от компетентен държавен орган в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност.

Повдигнатият през КЕВР спор, е останал неизяснен от фактическа страна. В действителност, административния орган, не е обсъдил доводите на жалбоподателката, че тя е нов абонат на електроснабдителното дружество – след искането от 06.10.2023г., че имота, по отношение на който е установено непогасено задължение, е необитаем, че доставяната за него ел.енергия не е било отчитана в продължение на повече от 10 години (от 2012г., както сочи електроразпределителното дружество), че задължения на предходен потребител са прехвърлени незаконосъобразно на нейно име, както и че оспорва размера им. При необсъждането на нито един от тези доводи, съответно от страна на КЕВР не е съобразена и приложимата нормативна уредба. Така, решението е на практика е напълно немотивирано и това съществено процесуално нарушение е самостоятелно основание за неговата отмяна. Допуснатите нарушения при изясняване на фактическата обстановка по спора и правилното прилагане на материалния закон, обосновават отмяна на решението на КЕВР.

Комисията за енергийно и водно регулиране е колективен административен регулаторен орган, който е компетентен да се произнася по жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по ЗЕ, на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги и на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по ЗЕ (чл. 22, ал. 1, т. 1 и 2 ЗЕ). Същото правомощие е предвидено и в чл. 142, ал. 1, т. 1 и 2 Наредба № 3 от 21.03.2013 г.

Съгласно чл. 75, ал. 2, т. 1 ЗЕ КЕВР провежда контрол за спазване на условията на издадената лицензия, като видовете такъв и функции по осъществяването му са разписани в чл. 76 от същия закон. По предписанието на чл. 49, ал. 2, т. 7 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. общите условия са неразделна част от лицензията. При това положение част от регулаторната функция на КЕВР включва разглеждане на жалби на клиенти срещу лицензианти във връзка с изпълнение на задължения по издадената лицензия, в това число и предвидени в одобрените общи условия. Елементът от тези Общи условия, одобрени с Решение ОУ-2/04.06.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, са както фактурирането на дължимите от клиента суми въз основа

на данните от измерването и задълженията на клиента и ЕРМ Запад ЕАД, така и редът и начините за преизчисляване на количеството електрическа енергия при установяване на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия, като изрично в същите (чл.39 -42) е посочено, че фактурата се изпраща на клиента, който може да подаде възражение. В случая възражение е подадено от М. А., като за разглеждането му тя е уведомена с писмо от 15.09.2023г. Във вече посочените Общи условия (чл.36) се съдържат и разпоредби, съгласно които в случай че средството за търговско измерване е поставено в имота на КЛИЕНТА, включително в общите части на етажната собственост, КЛИЕНТЪТ/етажната собственост има задължение да осигурява достъп на упълномощени представители на ЕРМ ЗАПАД до него за контрол, отчитане и обслужване. Когато достъпът за отчитане на средствата за търговско измерване не бъде осигурен, пренесеното количество електрическа енергия се изчислява на база на средноаритметичната величина на използвани количества енергия по съответните тарифни зони през предходния отчетен период и същия съответен отчетен период от предходната година. Потребителят се уведомява за извършеното по ал. 2 изчисление с документа за дължимите суми за електрическа енергия. При последващо осигуряване на достъп се извършва корекция според реалните показания на средствата за търговско измерване.

От посочената правна регламентация произтича както правото, така и задължението на регулаторния орган да се произнесе по подадената в случая жалба от потребител, съдържаща доводи както за неправилно изчислена електрическа енергия, така и за незаконосъобразно прекъснато снабдяване с електрическа енергия. От страна на КЕВР е проведено административно производство, но не са съобразени твърденията на жалбоподателката, позицията на насрещната страна, представените доказателства и не е установена действителната фактическа обстановка, поради което неправилно жалбата е приета за неоснователна и е прекратено производството.

Оспореното решение на КЕВР не съдържа изискуемите фактически и правни основания, обосноваващи крайния извод на административния орган за прекратяване на административното производство и неоснователност на жалбата, поради което е нарушено изискването на чл. 59, ал.2, т. 4 АПК. Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът е длъжен да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК като този контрол обхваща законосъобразността на акта с оглед изложените в същия фактически и правни основания. В настоящия случай, оспореният акт е немотивиран, което е нарушение по чл. 146, т. 2 АПК и е основание за отмяната му.

Съгласно чл.120 ал.1 и ал.2 от ЗЕ електрическата енергия, доставена на

крайни клиенти, се измерва със средства за търговско измерване - собственост на оператора на електропреносната мрежа, оператора на съответната електроразпределителна или затворена електроразпределителна мрежа, разположени до или на границата на имота на клиента (ал.1). Границата на собственост върху електрическите съоръжения и мястото на средствата за търговско измерване се определят съгласно изискванията на наредбата по чл. 116, ал. 7 и на правилата по чл. 83, ал. 1, т. 6 (ал.2).

Съгласно чл.19 т.2 от вече посочените Общи условия (ОУ), клиента на дружеството следва да заплаща дължимите суми за предоставените мрежови услуги в сроковете и по начина, определени в настоящите Общи условия или в договорите за продажба, както и дължимите суми за заявените от него и изпълнени от ЕРМ ЗАПАД услуги, свързани с лицензионната дейност;

Преустановяването на снабдяването с електрическа енергия е регулирано в чл.123 от Закона за енергетиката. Съгласно чл.123 ал.1 от ЗЕ доставчиците от последна инстанция, крайните снабдители, производителите и търговците на електрическа енергия имат право да преустановят временно снабдяването с електрическа енергия на крайните клиенти при неизпълнение на задължения по договора за продажба на електрическа енергия, включително при неизпълнение на задължението за своевременно заплащане на всички дължими суми във връзка със снабдяването с електрическа енергия. Правото за временно преустановяване на снабдяването с електрическа енергия не може да се реализира в почивен или празничен ден, както и в деня, който го предшества.

Цитираната разпоредба касае неизпълнение на задължения по договора за продажба на електрическа енергия, сключен с крайния клиент. В настоящия случай е налице сключен договор с М. А. по нейно искане от 06.10.2023г. и след тази дата тя е клиент на дружеството (Електрохолд Продажби ЕАД). По този договор няма и не се твърди да е налице неизпълнение на задължения по заплащане на дължими сума за снабдяване на клиента с електрическа енергия. По този договор реално липсва и изпълнение на задължението от страна на Електрохолд Продажби ЕАД, тъй като дружеството не е започнало да снабдява с електрическа енергия клиента, съгласно чл.19 т.1 от ОУ, а снабдяването с такава е останало преустановено от началото на месец септември 2023г.. Действително, налице е неизпълнение на задължение за своевременно заплащане на всички дължими суми във връзка със снабдяването с електрическа енергия, но то е относимо за друг клиент на дружеството, с

друг абонатен и клиентски номер и за период от време, в който договорни отношения по смисъла на ЗЕ и Общите условия, не са съществували между М. А. и „Електрохолд Продажби“ ЕАД.

Съгласно Общите условия за продажба на електрическа енергия на „Електрохолд Продажби“ АД, одобрени с Решение № ОУ-3/10.03.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, приложими за правоотношението между дружеството и М. А., М. А. е битов клиент на дружеството, който купува електрическа енергия за собствени битови нужди (чл.2 т.1). Съгласно чл.2 т.8 от Общите условия, „Обект” е всеки обособен по отношение на измерването на електрическа енергия имот на клиент, в които се консумира електрическа енергия. Чл.4 ал.2 определя, че всички фактури се издават на лицето, явяващо се КЛИЕНТ на „Електрохолд Продажби“ ЕАД. Съгласно чл.23 от ОУ „Електрохолд Продажби” ЕАД фактурира дължимите от КЛИЕНТА суми въз основа на предоставените от оператора на електроразпределителната мрежа валидирани данни за измереното количество електрическа енергия и мощността за обекта, А КЛИЕНТЪТ заплаща ежемесечно на „Електрохолд Продажби” ЕАД стойността на фактурираната електрическата енергия и мрежови услуги. (чл.25 ал.1 от ОУ). Отново задължение на клиента по чл.14 т.2 от ОУ е да заплаща стойността на фактурираната електрическа енергия в сроковете и по начина, определени в тези ОУПЕЕ, както и дължимите суми за заявените от него други услуги, свързани с лицензионната дейност. Съгласно чл.18 т.1 от ОУ „Електрохолд Продажби“ ЕАД има право: 1. временно да преустанови снабдяването с електрическа енергия и в тази връзка да поиска временно преустановяване на преноса на електрическа енергия към КЛИЕНТИТЕ при спазване на тези ОУПЕЕ и действащото законодателство. Тази възможност е предвидена и в чл.31 ал.1 от ОУ съгласно която разпоредба продавачът има право да преустанови временно снабдяването с електрическа енергия на крайните клиенти при неизпълнение на задължения по договора за продажба на електрическа енергия, включително при неизпълнение на задължението за своевременно заплащане на всички дължими суми във връзка със снабдяването с електрическа енергия.

Съгласно чл.7 ал.1 от същите Общи условия,) Продажбата на електрическа енергия от продавача започва в срок до 7 (седем) дни от датата на подаване от потребителя на писмено заявление за продажба на електрическа енергия, освен в случаите, в които продавачът има право да откаже да започне продажбата.

Именно при тези условия е сключен договора с М. А. и в посочения срок

след 06.10.2023г. е следвало да започне продажбата на ел.енергия от страна на дружеството – заинтересована страна. Неизпълнение на задължения от страна на М. А. по този догово, вкл. и издадени и незаплатени фактури, не се твърди и не е налице. Вярно е, че с писмо от 01.11.2023г. М. Аева е уведомена от "Електрохолд Продажби" ЕАД, че фактурираните по страия клиентски номер на И. А. задължения, ще се прехвърлят на нейно име. Това прехвърляне на задълженията е обосновано със Закона за наследството, без посочване на конкретна разпоредба. За подобно прехвърляне на задължения от един клиентски номер на друг в тази хипотеза липсват норми както в Общите условия, така и в Закона за енергетиката. Разпоредбата на чл.123 ал.1 от ЗЕ касае актуалния потребител по действащ договор за продажба на електроенергия за определен обект. За М. А., като нов потребител, с отделен договор, както и с нов клиентски номер за същия обект не съществува правно основание да бъде лишена от снабдяване с електрическа енергия по причини, свързани с наличието на неплатени задължения от друг потребител/ клиент на дружеството, в резултат на дългогодишно неотчитане и контрол върху СТИ от страна на електроразпределителното дружество. Съществуването, размера и заплащането на доставени количества електрическа енергия за обект от страна на предходен потребител е предмет на гражданскоправен спор между доставчика и предходния потребител. Този гражданскоправен спор следва да бъде разрешен по предвидения в закона гражданско правен ред и не е основание за прекъсване на електроснабдяването на последващия потребител. Именно такава е и съдържанието на разпоредбата на чл.123 ал.1 от ЗЕ, която изрично урежда правото на доставчиците от последна инстанция, крайните снабдители, производителите и търговците на електрическа енергия имат право да преустановят временно снабдяването с електрическа енергия на крайните клиенти при неизпълнение на задължения по договора за продажба на електрическа енергия. Правомерно ще бъде временното преустановяване на електроснабдяването, когато потребителят е в неизпълнение на задължението си за своевременно заплащане на всяка дължима сума във връзка със снабдяването с електрическа енергия. Събраните в производството доказателства определят, че е неправомерно е прекъсването на снабдяването с електроенергия по искане на електроснабдителното дружество, тъй като липсва задължение на жалбоподателката и издадени на нейно име фактури за заплащане на доставена ел.енергия..

При посочената правна уредба съдът приема, че решението на КЕВР не

съответства на изискванията на приложимите материалноправни норми, издадено е при неизясняна фактическа обстановка, необсъждане на доводите в жалбата и при допуснати съществени процесуални нарушения и като неправилно подлежи на отмяна. Преписката следва да се върне на КЕВР за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора следва да се уважи претенцията за разноски на жалбоподателката, като КЕВР следва да бъде осъдена да заплати на М. А. разноски за държавна такса в размер на 10 лв. и за адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на М. С. А. от [населено място], Решение № Ж-138 от 13.02.2024 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране.

ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне по подадената от М. С. А. жалба, съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото съдебно решение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: